

freeman

ล่องทะเลใต้..สู่เกาะสมุย

สวัสดิทน์รื้อนคริบ ท่านผู้อ่านทุกท่าน สำหรับคอลัมน์ yahoo travel ประจำฉบับนี้ คุณสาวน้อยๆ แก่คิด จู่ๆจำเป็นบางอย่าง จึงไม่สามารถมารับใช้ท่านผู้อ่านได้ แต่กระนั้นก็ยังได้ฝากฝังให้กระผม นาย freeman มารับหน้าที่แทน อย่างไรก็ต้องขอฝากเนื้อฝากตัวด้วยนะครับ

อากาศร้อนระอุเช่นนี้ จะให้ผมพาไปเที่ยวที่ไหนดีละครับ ถ้าไม่ใช่ทะเล ก็เหมือนสูตรของนักเดินทางที่ว่า หน้าฝนต้องเข้าป่า หน้าหนาวต้องขึ้นเขา ถ้าร้อนเราก็ลงทะเล แต่อย่าไปใส่ใจเลยครับกับสูตรที่ว่านี้ คุณไหนก็เที่ยวได้...จันเอะ พุดถึงทะเลถ้าผมจะนำเที่ยวพาทาย ก็คงจะโดนคุณผู้อ่านว่าเอาแน่ๆ ะยองก็ไกลไป ประจวบก็ยังไม่พอ ถ้าจันผมขอพาไปเที่ยวเกาะสมุยก็แล้วกันนะครับ

สำหรับแหล่งข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตนั้นก็หาได้จากที่เดิมละครับ <http://www.tat.or.th> แต่วันที่ผมลองเข้าไปดูไม่ทราบว่าจะเกิดอะไรขึ้น ดูเหมือนเซิร์ฟเวอร์จะดาวน(down) หรืออะไรทำนองนั้น ต่อมาติดสักที่จึงทำเอาผมรื้อนুবวาททีเดียว เคยได้ยินข่าวลือเหมือนกันครับว่า เว็บไซต์แต่ละที่นั้นขึ้นอยู่กับการเซิร์ฟเวอร์แต่ละตัวกับระบบที่เจ้าของระบบตั้งไว้ว่าจะเข้าถึงได้ง่ายหรือยาก ถ้าเซิร์ฟเวอร์หรือระบบของที่ไหนไม่ดี เว็บไซต์ทุกแห่งที่อยู่ในนั้นก็จะต้องเข้าไปได้ลำบากมากเลย ไม่รู้ว่าจริงหรือเปล่า แต่เราสามารถหาจากที่อื่นก็ได้ อย่างลิ้มว่าประเทศไทยของเราก็มีชื่อเสียงมากเช่นกันในเรื่องสถานที่ท่องเที่ยว(ที่ไม่ใช่ทางเพศ) เพราะฉะนั้นเราก็สามารถค้นหาข้อมูลท่องเที่ยวของประเทศเราเองได้จากเว็บไซต์ของต่างประเทศเช่นกัน

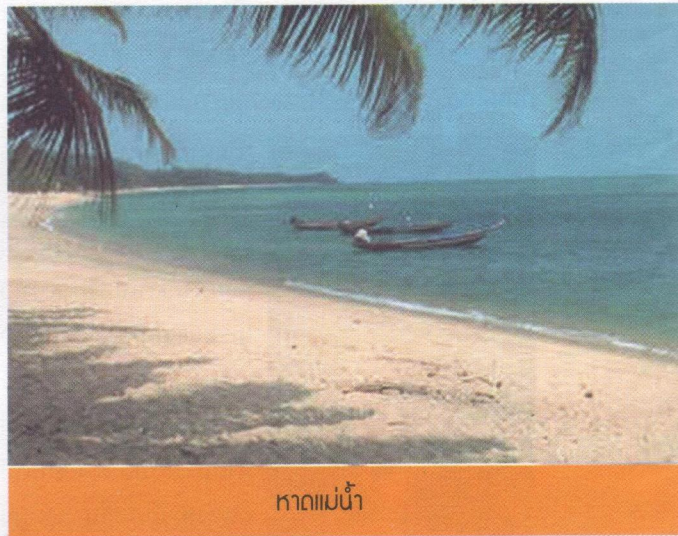
งหรือเปล่าครับเนี่ย เอาไว้ฉบับถัดไปจะแสดงให้เห็นกันกับตาเลยทีเดียอ้อ เว็บไซต์ของต่างประเทศนั้นจะมีข้อมูลที่พิกัดด้วยแต่มักจะเป็นแบบหูลุ อย่างลิ้มนะครับว่าค่าเงินของเราถูกมากสำหรับต่างชาติก่อนไป เรามาทำความรู้จักกับเกาะสมุยกันสักหน่อยดีกว่า

คำว่าสมุยนั้นตามคำบอกเล่านั้นมันมีที่มาที่ไปต่าง ๆ กัน เช่นมาจากคำว่า “เซาบ่วย” เป็นภาษาจีน เมื่อก่อนนั้นมีคนจีนไทหล่ามาติดต่อการค้า และอาศัยอยู่ที่เกาะนี้มาก คำ

นี้แปลว่าเกาะแรก หรือด่านแรก เพราะก่อนจะไปติดต่อกับชายในส่วนอื่นของประเทศไทย คนจีนจะต้องมาแวะซื้อขายสินค้ากันที่นั่นก่อน หรือมาจากคำว่า “สมอย” ซึ่งเป็นภาษาท้องถิ่นเดิมแปลว่า “คลื่นลม” หรืออาจจะมาจากชื่อของต้นหมุยซึ่งเป็นต้นไม้ที่มีมากทางภาคใต้ สุดท้ายคำว่าสมุยอาจมาจากภาษามลายู เป็นชื่อเกาะที่พวกแขกมลายูตั้งไว้

เมื่อพูดถึงสมุยคุณนึกถึงอะไรบ้างละครับ ลิง? หรือมะพร้าว? เดียวนี้สมุยมีดีกว่าที่คุณคิดไว้มาก และสมุยทุกวันนี้ก็ไม่ได้ไกลอย่างที่หลาย ๆ คนเคยจินตนาการไว้ เพราะการคมนาคมทุกวันนี้มันสะดวกเหลือเกิน แต่ก็นั่นแหละครับเมื่อการคมนาคมสะดวกขึ้น คนก็ไปเที่ยวมากขึ้น สมุยก็เจริญขึ้น ค่าครองชีพก็ย่อมจะแพงขึ้น เพราะทุกวันนี้สมุยได้กลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง (เสีย) ไปแล้ว โดยเฉพาะในงาน Full Moon Party ที่จัดขึ้นเป็นประจำที่เกาะพะงัน แต่เราอย่าไปพูดถึงมันเลยละครับ มาเข้าเรื่องเกาะสมุยกันดีกว่า

อันเนื่องมาจากอากาศในกรุงเทพฯ ฟ้า ซึ่งร้อนเกินเหตุ และความไม่รับผิดชอบของรัฐบาลยุคปัจจุบัน ความอดทน

หาดแม่น้ำ

ต่อมภาวะในตัวผมมันลดน้อยลงไปทุกที ผมเฝ้านับวันนับคืนและนับเงิน รอโอกาสเหมาะที่จะลี้ภัยมาเลย! ไปให้ไกลจาก กรุงเทพฯ เสียที

หลังจากวางแผนอยู่นาน ผมก็ได้บทสรุปกับตัวเองว่า ร้อนนี้ผมจะหนีไปเติมไฟให้ตัวเองที่เกาะสมุย ส่วนตัวผมเองนั้นผมเคยได้ยินชื่อเกาะสมุยมาตั้งแต่สมัยเด็ก ๆ แล้วล่ะครับ คุณครูก็เคยถามอยู่บ่อย ๆ ว่าเกาะอะไรเอ่ย มะพร้าวเยอะที่สุด? ผมเคยกระทั่งรบเร้าให้คุณพ่อพาไปเที่ยวเกาะสมุยดูสักครั้ง แต่คุณพ่อผมก็มักจะตอบอย่างเลื่อย ๆ อยู่เสมอว่า **"ไปทำไมลูกเดี๋ยวถึงมันกัดเอา"**

พอได้รับตอนนั้นผมรู้แล้วว่า พ่อโกหกผมมาโดยตลอด! หลังจากวางแผนการเดินทางเสร็จแล้วผมก็เริ่มหาเพื่อนร่วมอุดมการณ์ แต่ไม่มีใครยอมไปกับผมสักคน ผมเองก็ไม่ว่าแผนการเดินทางของทายาทคนรวย (หนิ) มันน่ารังเกียจตรงไหน ผมจึงตกลงใจที่จะเดินทางโดยลำพังตัวคนเดียว

หัวลำโพงในคืนนี้ก็ยังคึกคราดร่าไปด้วยผู้คนมากหน้าหลายตาอยู่เหมือนเดิม ผมว่าใคร ๆ ที่นึกภาพสถานีรถไฟแห่งนี้เมื่อไหร่ก็ต้องนึกถึงความจอแจแออัดควบคู่กันไปอยู่ทุกครั้ง แต่ก็ที่เป็นธรรมดาอยู่เองเพราะที่นี่เป็นเหมือนประตูเข้าออกเมืองใหญ่อย่างกรุงเทพฯ มีคนมากมายชอบความฝันและความหวังเข้ามาที่นี่ แต่ผมขอเป็นคนที่จะชอบความฝันออกไปต่อเติมที่อื่นดีกว่า

เกือบ ๆ ห้าทุ่มเสียงหวูดรถ SPRINTER ก็ดังขึ้นเป็นสัญญาณว่าการเดินทางที่ผมรอคอยกำลังจะเริ่มขึ้นแล้ว พุถึงการเดินทางไปเกาะสมุยนั้นผมให้เลือกอยู่หลายทางทีเดียว ที่สะดวกและรวดเร็วที่สุดก็ต้องเป็นทางเครื่องบินใช้เวลาเดินทางเพียงชั่วโมงเศษเท่านั้น หรือจะเลือกเดินทางโดยรถยนต์ แบบนี้จะเหมาะมากกับนักท่องเที่ยวที่ชอบแวะตามรายทาง แต่สำหรับผม รถไฟดูจะเป็นทางเลือกที่ลงตัวที่สุด ก็ไม่มีรถยนต์ส่วนตัวนี้ครับฉันจะไปทางเครื่องบินก็คงไม่มีปัญหา การเดินทางโดยรถไฟกับรถยนต์นั้นใช้เวลาประมาณหกถึงแปดชั่วโมง ถ้าจะให้ดีแล้วควรจะออกเดินทางจากกรุงเทพฯ ในช่วงเย็นหรือค่ำเพื่อจะไปถึงจังหวัดสุราษฎร์ธานีในตอนเช้าวันรุ่งขึ้น

ผมมาถึงสถานีพุนพินจังหวัดสุราษฎร์ฯ ประมาณ 8 โมงเช้า หลังจากเดินเตร็ดเตร่อยู่ในบริเวณสถานีรถไฟเพื่อยืมถังยืมขวดใส่เครื่องดื่ม ผมก็โดยสารรถสองแถวไปยังท่าเรือเฟอร์รี่ทันทีเพื่อที่จะได้ข้ามไปเกาะสมุยพร้อมกับเรือรอบแรกของเช้าวันนี้ แต่ต้องมาพบกับสองแถวท้องถิ่นที่ขับไปจอดแวะตลอดเส้นทาง ทำเอาผมต้องพลาดเรือเที่ยวแรกจนได้

และที่อยากเตือนนักท่องเที่ยวไว้อีกอย่างก็เรื่องการเดินทางราคาต่ำโดยสารก่อนขึ้นรถ ตามดูให้แน่ก่อนนะครับไม่อย่างนั้นคุณจะได้ เซอร์ไพรส์กับค่ารถแน่ ๆ หลังจากจองตั๋วเรือเรียบร้อยแล้วผมก็หาอาหารเข้ามื้อเล็ก ๆ รองท้องไปพลาง ๆ ระหว่างที่รอเรือรอบต่อไป สำหรับการลงเรือนั้นก็มีให้เลือกอยู่ 2 ทางด้วยกันคืออาจจะลงเรือจากหาดบ้านดอนเพื่อจะไปลงเรือที่หาดหน้าทอนหรืออีกทางเลือกหนึ่งก็คือลงเรือที่ท่าเรือดอนสักเพื่อที่จะมาลงเรือที่หาดตลิ่งงามแล้วแต่จะสะดวกครับ

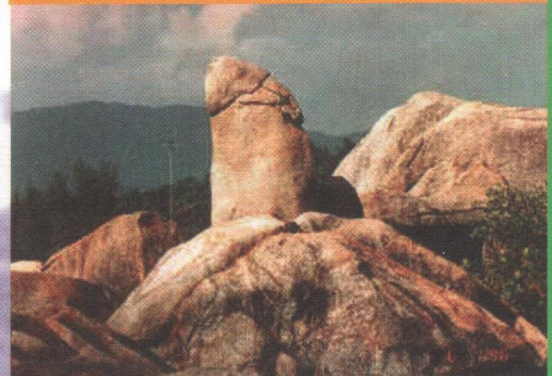
เรือเฟอร์รี่นั้นดูปลอดภัยและสะดวกสบายดี สำหรับผู้ที่ไม่กลัวน้ำเรือก็คงไม่

ต้องวิตกกัง เพราะตัวเรือนั้นใหญ่โตและปลอดภัยอยู่พอสมควร มีห้องโดยสารทั้งนอกและในตัวเรือ ตามกราบเรือก็ยังมียาน้ำสำหรับผู้ที่ชอบนั่งชมทิวทัศน์ทางทะเล เกาะแก่งน้อยใหญ่ รวมทั้งฝูงนกนางนวลที่บินวนเวียนอยู่รอบ ๆ เรือ หรือถ้าโชคดีหน่อยก็อาจจะได้เห็นปลาโลมา กระโดดเล่นน้ำอยู่ไม่ไกลนัก

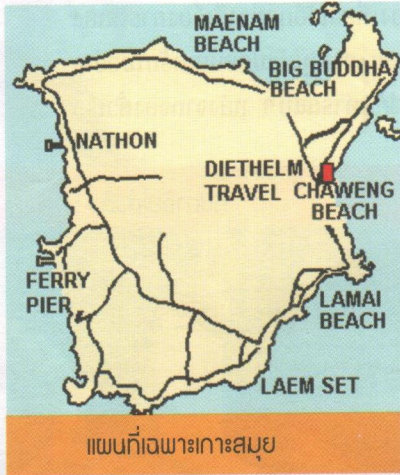
นั่งกินลมอยู่เพลิน ๆ ก็ถึงเกาะสมุยแล้ว จนทำให้ผมรู้สึกใช้เวลา 2 ชั่วโมงบนเรือมันสั้นเสียเหลือเกิน

ผมลงเรือที่ท่าเรืออ่าวตลิ่งงาม หลังจากหาเช่ารถและจองที่พักเรียบร้อยแล้วผมก็เริ่มวางแผนที่ทำหาแหล่งท่องเที่ยวและวางแผนการเดินทาง อ้อ ! สำหรับเรื่องรถเช่าและ

หินตาอันโด่งดัง

หินยายอันเลื่องลือ

ท่องเที่ยวชมทะเลก็ได้ตามสมควรครับ

เอาละถ้าเตรียมทุกอย่างไว้พร้อมหมดแล้วเราก็เริ่มเดินทางกันเลย ก็แล้วแต่จะสะดวกนะครับ ใครพักใกล้หาดไหนก็เริ่มที่ใกล้ๆ ก่อนเลย ในวันแรกนี้ผมคำนวณดูแล้วว่ายังมีเวลาไปตระเวนเที่ยวได้สักสองสามแห่ง แห่งแรกที่ผมไปถึงคือสถานที่ท่องเที่ยวภาคบังคับของที่นี่ เคยได้ยินกันบ้างไหมล่ะครับที่เขากล่าวกันว่าใครมาที่นี่แล้วไม่ได้มาดูหินตาหินยายก็เหมือนมาไม่ถึงสมุย (ข้างบิบบิงดับกันเสียเหลือเกิน) เป็นธรรมชาติของนักท่องเที่ยวหน้าใหม่อย่างผมที่จะต้องมาดูหินตาหินยายที่หาดละไมนี่ กลัวสังคมไม่ยอมรับนะครับ หินตาหินยาย

เป็นโชหินรูปร่างประหลาดที่มีเรื่องเล่าต่อ ๆ กันมาว่า เมื่อนานมาแล้วมีสามภรรยาคนหนึ่งซื้อตาเครงกับยายเรียน เป็นชาวปากพั่น จังหวัดนครศรีธรรมราชได้เดินทางโดยเรือใบเพื่อจะไปซื้อลูกสาวตามองลำยที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์มาให้ลูกชาย แต่ระหว่างทางได้เกิดพายุใหญ่พัดพวงเรืออัปปางลง ทั้งสองสามีภรรยาได้เสียชีวิตลง และถูกคลื่นซัดขึ้นเกยหาดกลายเป็นหินประหลาดที่เป็นสัญลักษณ์ของเกาะสมุยไปแล้วในปัจจุบัน

หลังจากได้ถ่ายรูปคู่กับหินตาหินยายเพื่อเป็นหลักฐานว่าฉันได้มาถึงสมุยแล้วนะ ผมก็เดินทางต่อไปเก็บภาพน้ำตกหน้าเมืองก่อนที่แสงตะวันของวันนี้จะลงไป น้ำตกหน้าเมืองนี้จัดเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นที่นิยมไม่แพ้ชายหาดสวยๆ บนสมุยนี้ทีเดียว เมื่อจอดรถที่ปากทางเข้าน้ำตกแล้วก็ต้องเดินกันพอเหนื่อยๆ ไม่นานก็จะได้ยินเสียงสายน้ำซ่านซ่า เม็ดน้ำใส ๆ กระแทกกับหินกลายเป็นละอองเย็นที่จับไปทั่วบริเวณน้ำตก กับกลิ่นชื้นของต้นไม้

ที่พักนั้นที่สมุยนี้มีให้เลือกมากพอ ๆ กับพัทยา อาจจะหายากหน่อยในช่วงฤดูท่องเที่ยวของเกาะ (กรุณาพันธ์ - เมษา - ยุน) ถ้าไม่เกี่ยงว่าราคาอาจจะแพงสักหน่อยก็พอจะหาได้ แต่ถ้าไปในช่วงเดือนอื่น ๆ ที่การ

ใหญ่ที่ขึ้นอยู่โดยรอบผสมผสานกันเป็นความหอมเย็นที่ไม่อาจจะบรรยายออกมาเป็นคำพูดได้ ความงดงามตามธรรมชาติเหล่านี้เองที่หล่อเลี้ยงหัวใจของนักเดินทางมาทุกยุคทุกสมัย ดึงดูดให้คนที่แม้จะอยู่ไกลแสนไกลก็ยังต้องตัดสินใจมาจนได้พบเจอ

ผมถอดรองเท้าออกลงเดินแช่น้ำอย่างสบายอกสบายใจ หามุมสวย ๆ บันทึกภาพจนถึงเวลาเย็นดำนั่นแหละจึงได้จากมา สำหรับนักท่องเที่ยวที่ชอบถ่ายภาพนั้นรับรองว่าไม่ผิดหวังครับ เพียงแต่อยากให้เราระวังสักหน่อยเพราะบริเวณน้ำตกนั้นชันมากและค่อนข้างจะลื่นด้วยพลาดพลังไปจะเสียของเปล่า ๆ ก่อนกลับที่พักผมก็แวะเข้าตลาดหาดหน้าทอนเพื่อหาซื้อของให้จ้เป็น วันนี้ผมได้ข้าวราดแกงเป็นอาหารเย็น ที่ร้านอาหารนี้เองผมมีเรื่องจะเล่าให้ฟัง

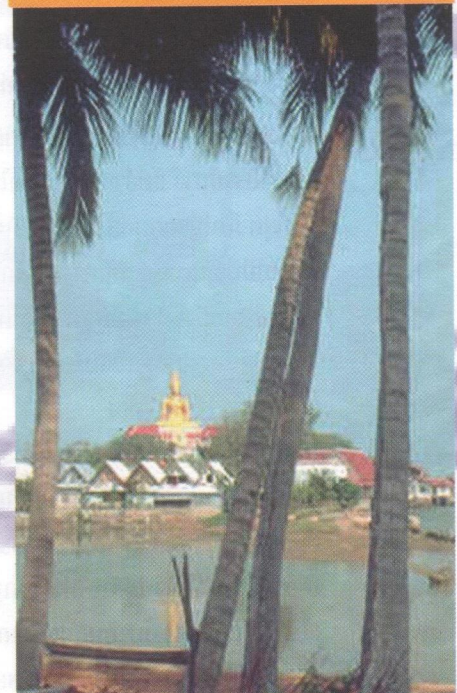
ขณะที่ผมกำลังนั่งทานข้าวเย็นอย่างเอร็ดอร่อยอยู่นั้น ผมบังเอิญได้ยินโต๊ะข้างๆคุยกันอยู่ว่า “นี่ ๆ พี่รู้ไหม เค้าบอกกันว่าถ้ากินต้มเลือดหมูเยอะ ๆ มันเป็นยาตีโปะนี่” ในขณะที่คู่สนทนาที่กำลังสนทนากันอยู่นั้นเอง ผมก็หันไปเรียกพนักงานประจำร้าน และเรียกมาพร้อมทั้งพูดไปว่า “น้อง เอาต้มเลือดหมูสามชิ้น ขอเลือดหมูล้วน ๆ

นะ “ (ล้อเล่นนะครับ) จริงไม่จริงก็ต้องทดลองกับดูเองนะครับ

บรรยากาศทั่วๆ ไปของตลาดก็คึกคักอยู่พอสมควร มีร้านขายผ้าบาติกอยู่หลายร้านสำหรับผู้ที่ยากซื้อของติดไม้ติดมือไปฝากญาติสนิทมิตรสหายก็อย่าลืมมาแวะดูนะครับ

คืนแรกที่พักที่สมุยนี้ผมหลับเป็นตายเลยก็เลยเพราะผมเองไม่ชินกับการ

องค์พระพุทธรูปหน้าหาด

หาดขวงอันงดงาม

นั่งหลับบนรถไฟเก่าไต่ร่นักแล้วยิ่งรถ sprinter ที่ผมนั่งมานั้นห้องน้ำเสีย ส่งกลิ่นรบกวนตลอดทั้งคืน เหน็ดเหนื่อยเป็นเช้าแรกบนเกาะสมุยของผม แต่ก็เหนื่อยตรงที่จู้ๆ ฝนก็เทลงมาอย่างหนักจนออกไปไหนไม่สะดวก ทำเอาแผนการเดินทางของผมรวนไปหมด

การนั่งมองทะเลยามฟ้ามีฝนนี่ผมก็ชอบอยู่หรอกครับแต่ผมนั่งมองอยู่เกือบๆ ครึ่งวันแล้ว ฝนก็ยังไม่มีทีท่าว่าจะหยุดลงเสียที ผมจึงเปลี่ยนแผนการเที่ยวตามหาดต่างๆ ไปนมัสการพระพุทธรูปที่เขาเล่าก่อน พระพุทธรูปเขาเล่านี้ตั้งอยู่ในสำนักสงฆ์เขาเล่า เขตตำบลมะเร็ด เป็นพระพุทธรูป 4 รอย แต่ไม่ปรากฏหลักฐานว่าสร้างขึ้นเมื่อใดบริเวณรอบๆ สำนักสงฆ์แห่งนี้ สงบร่มรื่นสวยงามดีทีเดียว โดยเฉพาะเมื่อเราขึ้นไปบนหอพระพุทธรูปซึ่งเป็นหอสูงนั้นจะสามารถมองเห็นทิวทัศน์ของสมุยได้ไกลสุดสายตา ผมเดินกินลมชมวิวอยู่บนหอพระพุทธรูปอยู่สักพักใหญ่ๆ ฝนก็เริ่มซาตเม็ดแล้ว ผมจึงเลือกเดินทางโดยใช้เส้นทางเลียบชายหาดเพราะวันนี้ผมติดฝนอยู่หลายชั่วโมงทำให้ต้องใช้เวลาที่เหลือให้คุ้มค่าที่สุด

ผมแวะเก็บภาพชายหาดไปตลอดเส้นทางโดยมีจุดหมายปลายทางอยู่ที่น้ำตกหินลาด ระหว่างทางยังได้แวะไปไหว้พระเจดีย์แหลมสอ เป็นเจดีย์ที่สร้างโดยหลวงพ่อด่าง ซึ่งเป็นที่เคารพนับถืออย่างยิ่งของชาวเกาะสมุย องค์พระเจดีย์นั้นประดับด้วยกระเบื้องสีทองทั้งองค์ ภายในบรรจุพระบรมสารีริกธาตุ ตั้งอยู่ริมทะเลเขตติดต่อระหว่างตำบลลิ้งงามและตำบลหน้าเมือง ถ้ามีเวลาว่างก็ควรแวะมานมัสการบ้างนะครับ

ก่อนเข้าน้ำตกหินลาดผมแวะทำเรื่องอ่าวตังลิ้งงามเพื่อหาร้านไก่ทอดเจ้าอร่อยตามคำแนะนำของเจ้าของบังกะโลที่ผมพักอยู่ เดิว่ากันว่าอร่อยที่สุดในโลก (เดิว่านะครับ ไม่ใช่ผมว่า) เป็นรถเข็นเล็ก ๆ ขายอยู่แถว ๆ ทำเรือเฟอร์รี่นี่เอง ใครที่มีโอกาสมาเที่ยวสมุยก็น่าจะลองมาหาชิมดู ผมว่ารสชาติอร่อยดีครับ อาจจะหายากสักหน่อย แต่ลองถามหาเอากับคนแถว ๆ นั้นดูเถอะ ไม่ผิดหวังแน่ ผมมาถึงน้ำตกหินลาดพร้อมกับกล้องคู่ใจแถมยังมีไก่ทอดเจ้าอร่อยมาเป็นเสบียงเสียด้วย ก็กะว่าจะอยู่ที่นั่นเย็นแหละครับ จะไปไหนก็คงไม่ทันเสียแล้ว

เส้นทางเดินเท้าเข้าสู่ น้ำตกหินลาดนี้ไกลพอสมควร ทำเอาผมได้หอบอยู่เหมือนกัน ป่าในบริเวณน้ำตกหินลาดนี้หนาทึบกว่าบริเวณน้ำตกหน้าเมืองมาก ทางน้ำก็กว้างและยาวกว่ากันหลายเท่าผมเดินเลาะริมน้ำอยู่นานกว่าจะถึงตัวน้ำตก เป็นความสวยงามอีกรูปแบบหนึ่งธารน้ำที่เกิดจากน้ำตกหินลาดนั้นทอดตัวยาวเหยียดไปตลอดเส้นทาง มันกว้างและยาวพอที่จะหามุมสงบนั่งพักผ่อนโดยไม่มีใครรบกวน ผมนั่งลงจัดการกับอาหารเที่ยงของผมอย่างเอร็ดอร่อย นานมากทีเดียวที่ผมไม่ได้มีโอกาสมานั่งกินอาหารในบรรยากาศแบบนี้ นั่งชมนกชมไม้ไปตามเรื่องตามราว ผมเดินฮัมเพลงไปถ่ายรูปไปเรื่อยเปื่อยลืมหูลืมตาไปเลยครับ แต่สุดท้ายก็ได้พบอะไรบางอย่างที่ทำให้ผมต้องทอดถอนใจด้วยความเหนื่อยหน่ายและสงสารธรรมชาติรวมทั้งผู้ที่มีความตั้งใจจริงที่จะรักษาธรรมชาติไว้ ผมพบเศษขยะมากมายถูกทิ้งอยู่ริมน้ำ นี่แหละครับพวกนักท่องเที่ยวที่จิตใจและสมองยังไม่พัฒนานำเบือ และนำรังเกียจ

เย็นวันนี้ผมแวะหาร้านอาหารทะเลทานก่อนกลับที่พัก ก็อดสำหามาเที่ยวเกาะแล้วนี้จะมัวมากินแต่ข้าวแกงก็จะกระไรอยู่ อาหารทะเลที่นั่นสดดี ไม่แพงด้วย

